

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησία διά μέν τούσενταύθα κ.
κ. συνδρομητάς δρ. διατ. 12.
Εξαμηνία » 6.
Διά δέ τούς ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλ-
λάδι ἐτησία δρ. 14.
Εξαμηνία » 7.
Διά τούς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐτη-
σία φράγ. 15.
Διά τούς ἐν Εὐρώπῃ » 20.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

« Δεῖ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινας θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν καθ' ἣ παραβαί-
ναι τις αὐτοὺς ἢ γενοῦμαι ἐν χειρὶ, σπουδῇ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρόπον ἐναρτίζεσθαι. »
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διά πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. δρ. 4.
Διά τὰ δικαστικά ἔγγραφα τὸν
στίχον. Λεπ. 20.
Διατρίβαι γίνονται δεκταὶ εὐ-
σχήμως γεγραμμένα καὶ μη-
δαμῶς καθαπτόμεναί τινος
βαναύσως ἢ χλευαστικῶς.
Διά πᾶσαν διατρίβην τὸν στί-
χον λεπτ. 40.

Τέκνον τῆς ἀνομίας ἢ ἀπώλεια.

[Συνέχεια ὅρα φύλλον 182].

Οὕτως ἀκόσμως καὶ ἀξιοδακρύτως ἐχόντων τῶν
Κυβερνητικῶν ἡμῶν πραγμάτων, καὶ οὕτως ἀσφό-
δως καὶ ἀντεθνικῶς διακειμένων πρὸς τε τὴν Πα-
τρίδα καὶ τὸν ἔσω καὶ ἔξω Ἑλληνισμόν τῶν κατὰ
Θεῖαν παραχώρησιν τὰς τύχας τοῦ ἔθνους πιστευ-
θέντων, εἶναι ἄρ' ἄγε συνετὸν ν' ἀπελπισθῶμεν καὶ
μ' ἐσταυρωμένας χεῖρας ν' ἀποθάνωμεν τὸν οἰκ-
τρὸν ἐκείνον θάνατον, ὃν πέπρωται ν' ἀποθνήσκω-
σιν οἱ βάρθυμοι καὶ οἱ ὀκνηροὶ καὶ οἱ τὰ πάντα παρ'
ἐτέρων ἀπεκδεχόμενοι, οἰκοθεν δὲ μηδὲν κατορθύν-
τες; Οὐχί, δὲν πρέπει νὰ ὁμοιωθῶμεν τοῖς τοιού-
τοις, ἀλλὰ τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐξομοιούμενοι καὶ
τὰ ἔργα καὶ τὰς ἀρετὰς ἐκείνων ζηλοῦντες, δεῦτε
ἀναθαρρήσωμεν καὶ ἀπὸ τῶν ἰδίων δυνάμεων ἐξαρ-
τήσωμεν τὸ μέλλον καὶ τὰς τύχας καὶ ἡμῶν καὶ
τῶν διαδεχθησομένων ἡμᾶς. Οἱ πατέρες ἡμῶν με-
τὰ μακρὸν καὶ ἥρωϊκὸν ἀγῶνα ὑπὸ δόξης καὶ κλέ-
ους κατεστημένον, γυμνοὶ καὶ ἀνέστιοι τούτου ἀ-
ποχωρήσαντες, ὅσοι περιεσώθησαν, εὐθὺς εἰς τὰς
ἰδίας ἐπιτηδεύσεις τραπέντες ἕκαστοι καὶ τὴν ἡρη-
μωμένην καὶ δεδωμένην ὑπὸ τοῦ πυρός καὶ τοῦ σι-
δήρου γῆν των ἐφύτευσαν καὶ ἐκαλλιέργησαν ὅσον
καὶ ὅπως ἐδυνήθησαν, καὶ τὰς ἰδίας πόλεις καὶ κώ-
μας ἀνέστησαν, καὶ διὰ ναῶν καὶ σχολείων καὶ φι-
λανθρωπικῶν ἰδρυμάτων ταύτας ἐκόσμησαν, καὶ
τῆς ἐμπορίας καὶ τῆς ναυτιλίας καὶ τῶν τεχνῶν
μόνοι καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς προστασίας ἐπεμελήθησαν,
καὶ ἐν βραχυτάτῳ διαστήματι εἰς τοσαύτην ἀκμὴν
ταῦτα πάντα προήγαγον, ὥστε ὁ εἰδὼς τὴν Ἑλ-
λάδα, οἷα ἐξῆλθε τοῦ ἀγῶνος κατὰ τὸ 1828, καὶ
ὁποῖα ἀπέβη σήμερον δὲν δύναται ἢ νὰ θαυμάσῃ καὶ
νὰ ὁμολογήσῃ εὐλαβικῶς, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς
καὶ ἐπιχειρηματίας εἶναι, καὶ ἄξιός τῆς ἐλευθερίας
ἣν μετὰ τηλικούτων θυσιῶν ἐξηγόρασε, πρὸς δὲ
καὶ κρείττονος τύχης καὶ μείζονος ὑπολήψεως ἢ ἐ-
κείνης, ἣν ἀποδίδουσιν αὐτῷ οὐ μόνον οἱ μισέλλη-
νες ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπιχαιρόντες διὰ πᾶν, εἴτε ἐξ ἀβου-
λίας εἴτ' ἀδοκῆτως, ἐπερχόμενον ἡμῖν ἀτύχημα.
Ἐὰν δὲ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν δὲν ἀνῆρχοντο ἐπὶ
τῆς πολιτικῆς σκηνῆς πρόσωπα πρὸ πολλοῦ ἀπο-
κρουόμενα ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς συνειδήσεως, ὡς ἀ-
νίκανα νὰ κυβερνῶσιν ἡμᾶς, καὶ πρόσωπα μόνον
ὡς ὑπουργοὶ παρὰ τῷ Ἀλῆ-Πασσᾷ δυνάμενα νὰ
εὐδοκιμίσωσιν, ἀναμφιβόλως καὶ ἡ πολιτικὴ ἡ-
μῶν κατάστασις ἤθελεν ἦναι πολλῶν κρείστων τῆς
σημερινῆς ἐσωτερικῶς, ἐξωτερικῶς δὲ ἤθελεν ἀπο-
λαύῃ ὑπολήψεως καὶ σεβασμοῦ ἀνταξίας τῆς χώ-
ρας ἡμῶν καὶ τῶν φιλονόμων καὶ φιλέργων κα-
τοίκων αὐτῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο, ἢ βελτίωσις τῶν
πολιτικῶν μας πραγμάτων, εἶναι μὲν ἔργον ἀ-
πόκλειστικῶς ἐκ τῆς θελήσεως ἡμῶν ἐξαρτώμενον,
δὲν δύναται δ' εἰσεῖν νὰ πραγματοποιηθῇ διὰ τὴν
μὴ ἀληθῆ κατανόησιν τῶν αἰτίων τῆς ἐπιπροσθού-
σης εἰς τὴν Συνταγματικὴν τοῦ ἔθνους ἀνατρο-
πῆν καὶ πρόδοον χιμαίρας, ἣτις ἐστὶν ἡ ἀπαι-
δευσία καὶ ἡ ἁλλειψὶς καταλλήλων καὶ ἐπαρκῶν
ὀργάνων (ὧν πρῶτιστον ἡ δημοσιογραφία) πρὸς
διαφώτισιν τοῦ λαοῦ τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ διήγησιν

τοῦ ἀληθοῦς ἀπὸ τοῦ ψευδοῦς καὶ τοῦ μοχθηροῦ
καὶ δολίου ἄρχοντος ἀπὸ τοῦ χρηστοῦ καὶ εὐκριν-
νοῦς, διὰ τοῦτο μὴ ἀπελπιζώμεθα καθ' ὅσον εἶν' ἀ-
δύνατον διὰ τοῦ χρόνου νὰ μὴ κατορθωθῇ ὥστε καὶ
ἐν αὐτῇ τῇ ἐπαύλει τοῦ Ἑλλήνος γεωργοῦ καὶ ἐν
αὐτῇ τῇ καλύβῃ τοῦ Ἑλλήνος ποιμένος νὰ μὴ εἰ-
σέρχεται ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος ἡ φοβερὰ τῶν ἀσχη-
μονούντων ἀρχόντων τοῦ Ἑλλήνος μάστιξ, ἡ δη-
μοσιογραφία, ἣτις ὡς ἀσβεστος δᾶς θέλει καταφω-
τίξῃ τὰς συνειδήσεις αὐτῶν καὶ θέλει καθιστᾶ αὐ-
τοὺς φανεράς καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς κακίας ἐκά-
στου αὐτῶν καὶ οὕτω θὰ προδιδάσκῃ αὐτοὺς τίνα
αὐτῶν ν' ἀγαπῶσι καὶ τίνα νὰ ἀποστρέφονται καὶ
νὰ μισῶσιν. Ὅταν τοῦτο κατορθωθῇ, τότε ἂς τολ-
μήσῃ νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν ἐπαυλιν ἢ τὴν καλύβην
τοῦ γεωργοῦ καὶ τοῦ ποιμένος ὁ προστατευόμενος
κακοῦργος ἢ φυγόδικος τοῦ δαίνος Ὑπουργοῦ, ν'
ἀπειλήσῃ καταστροφὴν καὶ θάνατον τῷ χωρικῷ καὶ
δικὴν εἰλωτος ὠπλισμένους νὰ ὀδηγήσῃ αὐτὸν εἰς
τὸν τόπον τῆς ψηφφορίας, ἵνα ψηφφορήσῃ παρὰ
τὴν ἰδίαν θέλησιν καὶ πεποίθησιν ὑπὲρ τῶν φίλων
τοῦ ἑαυτοῦ πάτρωνος. Ὅταν τοῦτο κατορθωθῇ,
ἂς τολμήσῃ νὰ προσέλθῃ εἰς τὸν πολίτην ὁ λογι-
χοφόρος στρατιώτης τοῦ αὐθαδεστάτου καὶ ἀσεβε-
στάτου τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ν' ἀπει-
λήσῃ θάνατον τῷ περιδεῖ χωρικῷ, ἂν μὴ ῥίψῃ ψή-
φον ὑπὲρ τῶν τεταπεινωμένων δο-
λῶν ὑποψηφίων τοῦ πᾶτρινός τοῦ.
Ὅταν ταῦτα κατορθωθῶσιν, ἂς τολμήσῃ ν' ἀναμι-
χθῇ εἰς τὰς ἐκλογὰς ὁ Νομάρχης, ὁ Ἐπαρχος, ὁ
Ταμίας, ὁ Τελώνης, ἢ πᾶν ἄλλο δουλόφρον καὶ
δουλοπρεπὲς ὄργανον τοιούτων Κυβερνήσεων, ἢ νὰ
μεταβάλλῃ διὰ καλπογοθεύσεων τ' ἀποτελέσματα
νομίμων ἐκλογῶν, ἢ ν' ἀποστερῇ τοὺς κατοίκους
τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξασκήσεως τῶν ἐκλογικῶν
αὐτῶν καθηκόντων, ἀποκλείων ἢ ἀπελαύνοναυτοὺς
διὰ τῆς βίας τοῦ ἐκλογικοῦ σταδίου. Ὅταν ὅλα
ταῦτα γένωσι τότε θέλει παύσῃ ἡ τοῦ ἔθνους κα-
κοδαιμονία, καὶ θὰ βασιλεύσῃ μὲν τῶν Ἑλλήνων
ὅπως τὸ Σύνταγμα διέγραφεν ὁ Βασιλεὺς, θὰ προ-
ίσταται δ' αὐτῶν ἡ δικαιοσύνη καὶ θὰ λάβωσι τὴν
προσέκουσιν ἰσχύϊν καὶ τὸ νόμιμον αὐτῶν κύρος
οἱ συνταγματικοὶ ἡμῶν θεσμοί. Ἀλλὰ μέχρις οὗ
ταῦτα πραγματοποιηθῶσιν ἀπαιτεῖται χρόνος καὶ
χρόνος τοσοῦτος, ὅσου δέονται νὰ παρέλθωσι μία,
δύο καὶ τρεῖς γενεαί, διότι ἡ παρούσα (καὶ νοοῦμεν
πάντοτε τὰ ἐπὶ τὰ πράγματα τῆς πατρίδος ἡσχο-
λημένα πρόσωπα) δὲν εἶναι ἐκείνη ἣτις μέλλει νὰ
φέρῃ τὸν χρυσὸν ἐν Ἑλλάδι αἰῶνα, καθὼ πλει-
όνων ὄντων τῶν κακῶν καὶ τῶν διαστροφῶν τῶν
νόμων, ἢ τῶν χρηστῶν καὶ τῶν πατριωτικώτατα
ὑπὲρ τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ ἔθνους ἐκτρεφόντων
αἰσθημάτων. Οὐ μόνον δὲ χρόνος ἀπαιτεῖται ἀλλὰ
ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονή, διότι διὰ τῶν δύο τούτων συ-
νετῶν συντρόφων πρέπει νὰ διερχώμεθα τὰς πικρὰς
ἡμέρας τῆς πικρᾶς ταύτης καὶ σκληρᾶς διὰ τὴν
Ἑλλάδα δοκιμασίας, καὶ μόνον δι' αὐτῶν θὰ παρα-
κάμψωμεν τοὺς φρικτῶδεις σκοπέλους, καθ' ὧν ὀδη-
γοῦται τὸ σκάφος τῆς πολιτείας οἱ ἀσύνετοι αὐτοῦ
κυβερνῆται, καὶ θὰ προσορμίσωμεν αὐτὸ εἰς τὸν μετ'
αὐτοὺς κείμενον ἀσφαλῆ καὶ σωτήριον λιμένα. Τὴν

ὑπομονὴν ταύτην συνιστῶμεν καὶ τοῖς ἀψικόροις
ἐκείνοις, τοῖς παροξύνουσι τὰ Ἑλληνικά καὶ τοῖς
ἐκβιάζουσι τὴν τῶν καιρῶν πάροδον, ἀφ' οὗ γινώ-
σκουσιν ὅτι ἄλλα ἔθνη, εὐνομίας καὶ εὐημερίας νῦν
ἀπολαύοντα, αἰῶνας ὀλοκλήρους κατέτριψαν καὶ
μόλις πρὸ αἰῶνος ἀφίκοντο μετὰ μυρίας καὶ δεινὰς
ἐθνικὰς περιπετείας εἰς τὰ εὐάρεστα καὶ ἀκύμαντα
ταῦτα τῆς κοινωνικῆς καὶ Ἑθνικῆς προόδου ὁρμη-
τήρια.

Τί λοιπὸν ὀφείλομεν νὰ πράξωμεν ἤθελεν ἐρω-
τήσῃ τις; Οὐδὲν ἄλλο ἢ πρῶτιστα καὶ μάλιστα νὰ
ἐγκύψωμεν εἰς τὰ ἴδια ἕκαστοι ἔργα, καταφρονή-
σαντες διὰ παντὸς τούτων τῶν ἐπ' ἀδοξία καὶ κα-
ταστροφῇ τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἐργαζομένων πο-
λιτικῶν, καὶ νὰ προσπαθῇσωμεν καὶ μόνοι καὶ με-
τὰ πολλῶν ν' ἀναπτύξωμεν τὰς ὑλικὰς ἡμῶν δυ-
νάμεις καὶ νὰ ἐπιμεληθῶμεν οἱ μὲν κατ' ἀγροὺς
τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν φυτειῶν ἡμῶν, οἱ δὲ παρὰ τὰ
ὄρη τῶν ποιμνίων καὶ τῶν ἄλλων ὀρεινῶν ἐργα-
σιῶν, οἱ δὲ ἐν ταῖς πόλεσι τῆς ἐμπορίας, τῆς βιο-
μηχανίας, πασῶν τῶν τεχνῶν καὶ τῆς ναυτιλίας.
Ὅταν δ' ἐπιστῇ ὥρα ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων
ἡμῶν, τότε ἂς μὴ ἀδιαφορῶμεν περὶ τοῦ καθήκον-
τος ἡμῶν τούτου, ἀλλ' ἀπὸ κοινοῦ συνεννοούμενοι
ἂς ὑποδεικνύωμεν καὶ ἂς ὑποστηρίξωμεν τοὺς χρη-
στοὺς ἐξ αὐτῶν, καὶ ἂς ἀποκρούωμεν τοὺς φαύλους
ἐκ τούτων. Κατὰ τοῦτον δὲ τὸν τρόπον σκεπτό-
μενοι καὶ ἐνεργοῦντες πάντες, καὶ ὡς μία οἰκογέ-
νεια ἐν ἐκάστῃ Ἐπαρχίᾳ, καὶ τὰ πρὸς ἀλλήλους
ἔχθρη καὶ μίσση λησμονοῦντες, ἐνδεχόμενον μὲν νὰ
μὴ παρακολουθώμεθα παρὰ τῶν συνητισμένων
μετὰ πάσης φαυλότητος, ἐνδεχόμενον καὶ νὰ ἡτ-
τώμεθα ὅταν τοὺς φαύλους ἄλλοι φαυλότεροι διὰ
τῆς βίας ἐκ τῶν ἄνω ὑποστηρίξωσιν, ἀλλ' οὕτω
διττὰ κερδαίνομεν, πρῶτον μὲν ὅτι μαχόμεθα κα-
τὰ τῆς φαυλότητος, καὶ πίπτομεν, ἂν πείσωμεν, πι-
στοὶ τῆς χρηστότητος πρόμαχοι, καὶ δεύτερον διότι
καταλίπομεν ἐπίζηλον καὶ χρηστὸν παράδειγμα τοῖς
ἐπιγινόμενοις, οἵτινες εἶναι ἀδύνατον, μιμούμενοι
ἡμᾶς, νὰ μὴ καταβάλλωσι τὴν φαυλότητα, ἀφοῦ
πανταχοῦ καὶ πάντοτε ἡ συγκροτουμένη πάλῃ με-
ταξὺ κακίας καὶ ἀρετῆς δύναται μὲν νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ
πολὺ, δύναται δὲ καὶ νὰ κατισχύσῃ πρὸς καιρὸν ἢ
πρώτῃ τῆς δευτέρας, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἡττωμένη κα-
ταλίπει τὰς δάφνας τῆς δόξης τῇ ἀρετῇ, ἣτις αἰείποτε
εὐθριάμβευσε καὶ θριαμβεύει. Τοῦτο ἂς ᾔναι τὸ σύν-
θημα τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων καὶ ὑπὸ τὴν ση-
μαίαν ταύτης τῆς ἀρχῆς ἂς ἐξακολουθήσωσι πολι-
τευόμενοι, ἂν ἐνδιαφέρονται νὰ ἐκλείψῃ ὡς τάχος
τὸ κακὸν καὶ νὰ βασιλεύσῃ ἡμῶν ἡ ἡσυχία, ἡ τά-
ξις, ἡ ἀσφάλεια καὶ τὸ κράτος τῶν νόμων.

Εἰπόντες ὅσα εἶχομεν νὰ εἰπώμεν καὶ σήμερον
περὶ τοῦ τί πρέπει νὰ πράξῃ ἕκαστος ἡμῶν ἴδια καὶ
τί ὅλοι ἐν κοινῷ, καὶ καταδείξαντες ὅτι τῶν συνε-
χόντων ἡμᾶς δεινῶν λαμπρὸν ἔπεται στάδιον δό-
ξης καὶ εὐημερίας, ἐὰν σωφρονήσωμεν καὶ συμφο-
νήσωμεν, μεταβαίνομεν ἤδη εἰς τὴν ἔκθεσιν ἀντι-
κειμένου ἀφορῶντος τὴν ἡμετέραν νῆσον ἰδίως καὶ
ἅπαντα τὸν ναυτικὸν τῆς Ἑλλάδος κόσμον ἐν γέ-
νει, βέβαιοι ὅτι ἐνθαρρύνομεν μὲν τοὺς θαλασσοπό-
ρους Ἑλλήνας νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς ναυτικὸς συνε-

ταιρισμούς, ανοίγομεν δὲ διὰ τὴν πατρίδα νέον στάδιον ἐνεργείας καὶ ἐμπλουτισμοῦ ἀφοῦ, ὡς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐρρήθη, οὐδὲν ἀγαθὸν δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν παρὰ Κυβερνήσεων καὶ Κυβερνητῶν περὶ οὐδὲν ἄλλο ἡσχολημένων παρὰ περὶ μεταθέσεις, παύσεις καὶ διορισμούς ὑπαλλήλων, περὶ δημιουργίας παρανόμων θέσεων καὶ περὶ μίαν πονηροτάτην ἀμιλλαν, τοῦ τίς μὲν νὰ πράξῃ πλειότερα ἀδικήματα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, τίς δὲ νὰ συντελέσῃ ταχύτερον οὐ μόνον εἰς τὴν διασπάθισιν τοῦ δημοσίου πλούτου ἀλλὰ καὶ τὴν δαπάνην ὧν ἐκατομμυρίων δύναται νὰ χορηγήσῃ αὐτοῖς ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα. Οὕτω δὲ πᾶς τις πείθεται ὅτι ἡ ὑλικὴ καὶ ἡ ἠθικὴ τοῦ Ἑθνικοῦ πρόδοδος καὶ εὐημερία εἶναι πλέον ἀφαιμένη εἰς μόνον τὸν γεωργικόν, βιομηχανικόν, ἐμπορικόν καὶ ναυτικόν λαόν τῆς Ἑλλάδος, διότι περὶ τούτων, ὡς παρέργων δῆθεν, οἱ Ὑπουργοὶ μας οὔτε σκέπτονται πλέον, οὔτε καιρὸν ἔχουσι νὰ σκεφθῶσιν ὡς μὴ περισσεύοντος αὐτοῖς χρόνου διὰ τὰς ἐθνωφελεῖς ταύτας ἐργασίας, ἀλλ' ἀπληροῦνται, ὡς εἴρηται, οὕτιν εἰς τὰς παύσεις καὶ τοὺς διορισμούς καὶ τὰς μεταθέσεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, τοῦθ' ὅπερ θεωρεῖται τὸ πρῶτον καὶ οὐσιωδέστατον μέλημα πάσης μὲν Κυβερνήσεως μάλιστα δὲ τῆς σήμερον ὑφισταμένης. Οὐδαμῶς δὲ συναισθανομένη αὕτη τ' ἀποτελέσματα τὰ ἐκ τῆς βίας καὶ τῶν παρανομῶν προσγινόμενα τῷ ἔθνει, ἐξακολουθεῖ ἐνσπεύρουσα πανταχοῦ τοῦ Κράτους τὸν ἐκ τῆς ἐξουσίας φόβον, ὅργανον τυφλὸν γενομένην ἀνθρώπων παθῶν καὶ ἐκδικίας πεπληρωμένων, ἐν ᾧ ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς καθημερινῆς πείρας εἶναι βεβαιωμένη ὅτι τοῖς μὲν δίκαια πράττουσι τὸ Θεῖον σύμμαχόν ἐστι, τοῖς δὲ ἀδικοῦσιν οὐδὲν ἄλλο σύμμαχόν ἢ ἡ ἀνομία καὶ ἡ ταύτης θυγάτηρ, ἡ ἀπώλεια, οἱ μόνον καρποὶ ὧν πρῶτοι γέγονται πάντοτε οἱ μετὰ τῆς φαιλότητος καὶ τῆς μοχθηρίας συνδεθέντες.

Μία εἰλικρινὴς ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς φωνή.

Τὰ ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς αἰσθήματα τοῦ Πανελληνίου συμμερίζομενοι καὶ πιστοὶ διερχομένοι τῶν ὑπὸ ἑλληνοπρεπῶν φρονημάτων ἐμπνευμένων συμπολιτῶν μας γινόμενοι συνιστῶμεν εἰς τὰ ἐντιμα μελὴ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἡμετέρου Θεάτρου νὰ ἀρκεσθῶσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος μετακαλούμενοι κατὰ τὸν προσόντα χειμῶνα Ἑλληνικὸν δραματικὸν θίασον, καὶ εἰ δυνατόν τὸν περὶ τὸν κ. Δ. Ἀλεξιάδην. Ἐν ἡμέραις ἐν αἷς ἡ ἠθικὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ φαίνεται πως καταρρέουσα καὶ εἰς τὰ ξένα ἦθη καὶ ἔθνη ἀποκλίνουσα, ἐν ἡμέραις ἐν αἷς ἡ πατρίς γλῶσσα καλλιπὴς καὶ τελειότερα καθ' ἑκάστην ἀποκαθίσταται, καὶ ἐν ᾧ χρόνῳ ἡ ἠθικὴ τὴν πρῶτην τῆς ἐστίας πῆγνυσιν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου καὶ, ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς ἀρξαμένη, χωρεῖ γοργῶ βήματι πρὸς τὴν τελειότητα, φρονούμεν ὅτι αἱ ἀπανταχοῦ ὅπως ἐξουθενούμεναι κοινότητες ἔχουσι καθήκον ἀπαραίτητον νὰ ὑποστηρίξωσι τοὺς Ἑλληνας ἡθοποιούς, ὅπως ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος αὐτῶν τούτου ἀναπτέρωσιν καὶ τὰς ἐλπίδας τῶν ἐπιδιδόμενων εἰς τὴν δραματουργικὴν, ἥτις καὶ τὰς ἄλλας ἀθανάτους τῶν προγόνων ἡμῶν ἀρετὰς αἰσθητικώτερας μέλλει νὰ καταστήσῃ τοῖς Ἑλλησιν καὶ πρακτικώτερον θελεῖ διδάξῃ ταύτας ἀπὸ σκηνῆς εἰς τοὺς ὁλως ἀμυήτως πρὸς τοὺς κεκρυμμένους τούτους θησαυροὺς ἔχοντας. Ἀντηρὸν δὲ καὶ ἀναδρομικὸν ὁλως εἶναι ἐνῶ ἐν Ἑλλάδι συγκροτοῦνται ὠδικοί καὶ ποιητικοὶ ἀγῶνες, καὶ ὅτε ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος τόσος ὑποδοχῆς καὶ τσαούτης ὑπολήψεως τυγχάνει ἡ Ἑλληνικὴ σκηνή, ἡμεῖς οὐ μόνον ἀναλγῆτως νὰ διατιθώμεθα πρὸς τὸ ἐπὶ τὰ πρόσω πολλὰ καὶ καὶ ὑπὸ πάντων συνωθούμενον ἔθνη μὲν ἀλλὰ καὶ νὰ ἐμμενόμεν αἰρούμενοι μᾶλλον τὰ ξένοις ἤθεσι καὶ ξενῇ γλῶσσῃ μεμιγμένα δράματα ἢ τὰ ἡμέτερα. Οὕτε καλλιαισθησίας στερούμεθα οὐτ' εἰς τὴν κοινότητα ἀκρισίας ἤλθομεν τοιαῦτα γράποντες, ὥστε νὰ φρονούμεν ὅτι τὰ μέλους ἐς τὴν μὲν Ἑλληνικὰ δράματα ἴσης ἢ καὶ κρείττονος τῶν Ἱταλικῶν μελοδραμάτων κρίνονται τιμῆς. Τούτο καὶ κωφοῖς δειλῶν καὶ τυφλοῖς ἐμφανές, τοῦτο καὶ ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν. Ἀλλ' ἦσαν εἰς τὰς πανθομολογουμένας ἐλλείψεις τῆς Ἑλλ. σκηνῆς προσθῶμεν τὸ καθήκον ὅπερ οἱ πάντες ἔχομεν, τὸ νὰ ὑποστηρίξωμεν δηλονότι αὐτήν, ὅταν ἀποβλέψωμεν εἰς τὰς ὠφελείας αἵτινες δύνανται διὰ τοῦ χρόνου νὰ προσγείνωσι ταῖς Ἑλληνικαῖς κοινότησιν, ὅταν διὰ τῆς μητρικῆς τῶν γλῶσσας ζωηρότατα θὰ διδάσκονται τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ πρὸς τὴν κακίαν μίσος, ὅταν τέλος ἀναμνησθῶμεν ὅτι τὰ αὐστηρὰ τῶν προγόνων ἡμῶν ἦσαν πόρρω ἀπέ-

χουσι τῶν ἀναιμένων ἐκείνων καὶ θηλυπρεπῶν, τῶν διὰ τῶν ξενικῶν μελοδραμάτων ἐγκεντρίζομένων ἐν ταῖς μᾶλλον ἀνεπτυγμέναις τῶν Ἑλληνικῶν κοινωνιῶν, τότε, καθ' ἡμᾶς τοῦλάχιστον, προτιμότερα ἢ Ἑλληνικὴ σκηνὴ δεδοσθαι ὅτι ὁμοίαις πρὸς δειπνὸν ἐξ ἄστου ξηροῦ ἐν ὕδατι βεβαμμένου, ἢ ἡ Ἱταλική, ἥτις εἶναι μὲν ὁμοία πολυτελεῖ τραπέζῃ, ἀλλ' ὑπὸ τὸ ἡδὺ, ὅπερ διὰ τῶν μελοδραμάτων τούτων ἀπληστώως καταβροχθίζομεν, μὴ λησμονούμεν ὅτι καλύπτεται θανατηφόρον διὰ τὰς ἡμιανεπτυγμένας κοινωνίας ἡμῶν δηλητήριον. Τοιαύτην μὲν ἡμεῖς ἔχομεν γνώμην τοιαύτην δὲ καὶ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, ἀπόκειται ἤδη τοῖς τεταγμένοις ν' ἀποφασίσωσι περὶ τούτων νὰ πράξωσιν οὐχὶ ὅτι ἐπιπόλαιος ἀλλ' ὅτι πατριωτικὴ, ὀρθὴ καὶ μελετητὴ σκέψις ἤθελεν ὑπαγορεύσῃ αὐτοῖς.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐξ Ἀθηνῶν οὐδὲν νεώτερον ἔχομεν ν' ἀνακοινώσωμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, ἢ ὅτι τὰ ὑπουργικὰ εὐρίσκονται ἐν τῇ αὐτῇ πάντοτε καταστάσει, τῶν μὲν αὐλικῶν διὰ τοῦ Γρίβα ῥινοκλονητῶν τῶν δὲ ἀπολυτοφρόνων αὐλοκολλῶν ῥινοκλονητῶν. Τὸ κεντρικὸν ταμεῖον εὐρίσκεται πάλιν ἀνευ χρημάτων, δαπανηθέντος καὶ τοῦ δανείου τῶν ἐξ ἐκατομμυρίων ἀσκόπως καὶ ἀλόγως, πρόκειται δὲ νὰ ζητηθῇ νέον καὶ πάλιν δάνειον. Πολλὰ γράφουσιν αἱ ἀντιπολιτευόμεναι ἐφημερίδες διατυπῶσαι συνάμα καὶ τὸν τρόπον τοῦ μετασχηματισμοῦ τοῦ πολιτεύματος, ἀλλὰ ταῦτα ὡς ἀντιμαχόμενα εἰς ῥήττας τοῦ Συντάγματος διατάξεις εἶναι ἀδύνατα, ἐφ' ὅσον καὶ μία μόνη κεραία ν' ἀφαιρεθῇ αὐτοῦ παρκαίρω καὶ παρανόμως ἀμφίβολον εἶναι ἂν θὰ ἀνεχθῇ ταύτην ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, εἰς τὸν πατριωτισμὸν τοῦ ὁποίου εἶναι ἀναθεῖται νῆ ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ τήρησις. Ὁραῖον τῷ ὄντι θὰ ἦναι νὰ κάμῃ τὰς τροποποιήσεις ταύτας: μία βουλή νέα ὑπὸ τὴν πρωθυπουργίαν τοῦ Γρίβα καταρτιζομένη.

Τὸ ἐκ Μασσαλίας εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν καταπλεόν ἑλληνικὸν Βρίκιον τοῦ πλοίαρχου Πιππῆ Καλλιμασιᾶ παρ' ὀλίγον ἐγίνετο παρανάλωμα τοῦ πυρὸς περὶ τὸ δειλινὸν τῆς παρελθούσης παρασκευῆς ἐκτὸς τοῦ λιμένος μας, ἀναφλεγθέντων τῶν ἐν αὐτῷ γαιανθράκων, ἂν μὴ προελάβανε νὰ προσαράξῃ ἐν τῷ παρὰ τὸ λοιμοκαθαρτήριον ὁρμίσκῳ, ἔνθα τῇ συνδρομῇ τῶν ἐν τῷ λιμένι ἀρχῶν καὶ τῶν ἀντλιῶν τῆς πόλεως κατασβεσθέν ἐβυθίσθη καὶ οὕτω διεσώθη μετὰ μικρᾶς, ὡς λέγεται, βλάβης καθόσον διεσώθησαν τὸ τε φορτίον καὶ τὸ πλοῖον.

Τὴν αὐτὴν ἐσπέραν περὶ ὥραν 10 1/2, ἐξεράγη πυρκαϊὰ ἐν τῷ ἀτμομύλῳ τῶν κ. κ. Σεβαστοπούλου καὶ Χειλᾶ. Ἐλλειψίς ὡς φαίνεται καταλλήλου ἐπαγρυπνήσεως, ἐφ' ὅσον εἶχον διακοπὴν αἱ ἐν αὐτῷ ἐργασίαι διότι προσηρτάτο εἰς αὐτὸ καὶ μηχανὴ πρὸς κατασκευὴν ζυμωδῶν σκευασιῶν, ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ λάβῃ μείζονα διαστάσεις τὸ πῦρ ἐν τῷ ἐργοστασίῳ, ὥστε ὅτε ὁ τὴν φυλακὴν αὐτοῦ πεπιεσμένους γέροντες ἔλαβε γνώσιν τοῦ δυστυχήματος δὲν ἔμενε πλέον καιρὸς πρὸς πρόληψιν αὐτοῦ. Αἱ ἀντλίαι τοῦ Δήμου ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς τοῦ εἰρημένου πλοίου οὐσὰ ἀπομεμακρυσμένα, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ φθάσωσιν ὅσον ἡλπίζετο ἐγκαίρως, μολοντί καὶ αἱ ἰδιωτικαὶ ἀντλίαι καὶ αἱ τῶν αὐστριακῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἐταιρίας Λόυδ ἐν καιρῷ καταφθάσαι οὐδὲν ἄλλο κατώρθωσαν ἢ νὰ περιορίσωσι τὸ παμφάγον καὶ ὁρμητικὸν πῦρ ἐν τῇ ἐστίᾳ αὐτοῦ, ἔνθα ἄφρονος ζυλεῖα, διάφοροι εὐφλεκτοὶ ὕλαι ἔλαιον ἔως ἐπτακοσίων ὀκάδων, ἀποτεταμιευμένον διὰ τὰς μηχανὰς, καθίστων ἀλυσιτελῆ πᾶσαν τῶν ἀντλιῶν πρὸς κατεύνασιν τοῦ πυρὸς προσπάθειαν. Οὐχ' ἦν τὸν ἑὸν ἔπνεε σφοδρὸς ἀνεμος πολὺν ἤθελεν διατρέξῃ κίνδυνον αἱ παρκαίμεναι οἰκίαι καὶ ὁ ἀντικρὺ ἀτμομύλος τοῦ κ. Δαμιανοῦ, συνεπὶς δὲ ἡ μετ' αὐτὸν ζυλεῖα τοῦ ναυπηγείου καὶ τὸ μετὰ ταύτην ἐργοστάσιον τοῦ κ. Σταύρου Χρυσοῦ. Ἡ ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ταύτης προσελθούσα ζημία τοῖς κυρίοις τοῦ ἐργοστασίου ὑπολογίζεται εἰς 80 χιλιάδας δραχμῶν περίπου καθόσον καὶ αὐτῆς τῆς οἰκοδομῆς τὸ πλεῖστον μέρος ἀπετίταν ἤθελε δ' ἴσως ἀποβῇ ἡ ζημία σπουδαιότερα ἐὰν τὸ χρηματοκιβώτιον ὡς ἐκ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ δὲν κατίσχυε τοῦ πυρὸς, ἐν ᾧ ἦσαν ἡσφαλισμένοι 80 χιλιάδες δραχμῶν καὶ ἱκνὸν ποσὸν εἰς γραμμάτια καὶ ἐὰν μέρος τι τῶν ἀποθηκῶν, ἐν ᾧ εἶχε ταμιευθῇ ἔως 4,000 κοιλὰ σίτου δὲν διεσώζετο τοῦ πυρὸς. Συλλυπούμενοι τοῖς συμπολίταις ἡμῶν τούτους διὰ ταύτην τὴν ἀδοκίμωσιν προσγενομένην αὐτοῖς ζημίαν, καθήκον δημοσιογραφικὸν ἐκπληροῦμεν ἐκπράζοντες τὰς εὐχαριστίας τῆς πόλεως εἰς τὸν κ. Νομάρχην, οὐ μόνον διότι παρέστη εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς, ἀλλὰ διότι, μόνος ὑπέβαλεν ἑαυτὸν εἰς ἐργασίαν ὅπως προτρέψῃ τὸ πλῆθος, μιμούμενον αὐτὸν, νὰ συνδράμῃ εἰς κατάσβεσιν τοῦ πυρὸς ὑδροφοροῦν. Τὰς εὐχαριστίας ταύτας θεωροῦμεν κοινὰς καὶ διὰ τοὺς κ. κ. ἀξιωματικούς καὶ τὰ πληρώματα τῶν Αὐστριακῶν ἀτμοπλοίων καὶ διὰ τὸν κ. Φριδερικ-βερν διευθυντὴν τῶν Αἰγυπτιακῶν ἀτμοπλοίων, πρὸς δὲ καὶ διὰ τὸν προσωρινῶς διευθύνοντα τὴν ἀστυνομίαν τῆς πόλεως μας Δημαρχικὸν πάρεδρον κ. Ν. Βαλάκη καὶ διὰ πάντας τοὺς συμπολίτας ἡμῶν οἵτινες συνδράμουν, τὸ κατὰ δύναμιν ἕκαστος, εἰς τὴν πυρ-

καίαν ταύτην, καθὼς καὶ διὰ τὸν κ. Α. Πολυμενάκον, ἀστυνομικὸν βοηθόν, ὅστις περιπολῶν πρῶτος παρατήρησεν ὅτι εἶχεν ἀνάβῃ τὸ πῦρ ἐν τῷ ἀτμομύλῳ καὶ κατάρθασεν εἰς πηδήσας νὰ διασώσῃ τὰ ἐμπορικὰ τοῦ καταστήματος βιβλία. Πλὴν δὲ τούτων καὶ τὸ τῶν δημοτικῶν πυροσβεστῶν σῶμα ἐξεπλήρωσε ὅσον ἡδύνατο τὸ ἑαυτοῦ καθήκον ὑπὸ τῇ διοικήσει τοῦ κ. Γ. Παγκάλου.

Τὸ ἀνωτέρω δυστύχημα πείθει ἕκαστον ὅτι ἡ ὑπαρξὶς ἐργοστασίων ἀτμηλάτων ἐντὸς συνοικιῶν καὶ ἡ ἐγκατάλειψις αὐτῶν εἰς ἀνθρώπους τυχόντας καὶ μάλιστα γέροντας, εἶναι ὅσο ἀπονοησάμεν ὧν ἡ μὲν τῶν ἀρχῶν αἵτινες ἐξ ἀρχῆς ἐνέδωκαν ἀπονομῶνται ταῦτα ἐντὸς συνοικιῶν, ἡ δὲ τῶν ἐργοστασιάρχων, οἵτινες οὐδέποτε πρέπει νὰ ἀφῇνωσι τοιαῦτα καταστήματα ἀνευ τακτικῆς νυκτοφυλακῆς. Διὰ τοῦτο δὲ οὐ μόνον νηφάλιοι ἀλλὰ καὶ ἀνθρώποι προσεκτικώτατοι πρέπει νὰ τάσσονται φρουροὶ τοιούτων πολυδαπάνων ἐργοστασίων. Ἐκτὸς δὲ τούτου παρατηρήθη ὅτι μόνον τὴν ἐπιούσαν τοιούτων δυστυχημάτων λαμβάνουσι πρόνοιαν αἱ ἀρχαὶ περὶ ἀπομακρύνσεως ἐμπρηστικῶν ὕλων τῆς πόλεως, ἀλλ' ὡς παρελθὼν ὀλίγος χρόνος ἡ πυρὶς καὶ τὰ πετρέλαια πανταχοῦ ταμιεύονται παρὰ τοῖς ἐμπορευομένοις τὰ εἶδη ταῦτα, καὶ εἰς ποσὸν τοσοῦτον, ὅσον ἀρκεῖ ν' ἀποτεφρωθῇ ἡ περιέχουσα αὐτὰ ἀποθήκη καὶ νὰ μεταδώσῃ τὸ πῦρ εἰς τὴν παρκαίμενην οἰκίαν, ὡς δὲ λίαν ὀρθῶς παρατήρησε καὶ τις τῶν συναδέλφων, ἡ παλαιὰ πυρτιδαποθήκη δεόν νὰ κενωθῇ καὶ νὰ παύσῃ χρησιμεύουσα πρὸς τοιαύτην ἀποταμίευσιν, καὶ μόνον ὡς ἀποθήκη πετρελαίων νὰ χρησιμεύσῃ, ἡ δὲ πυρὶς νὰ μετακομισθῇ εἰς τὸ νέον κατάστημα.

Ἐπαινοῦμεν τὴν περὶ τῶν φαρμακείων πρόνοιαν τοῦ κ. Νομάρχου, ὡς διορίσαντος ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν ἀξιολύμων τῆς πόλεως μας: Ἰατρῶν κ. κ. Ι. Λούδαρη, Π. Κοσκορόζη καὶ Α. Βιτάλη, ἥτις νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ φαρμακεία καὶ ἐπιθεωρήσῃ τὰ φάρμακα καὶ τὰς ποιότητας αὐτῶν, πρὸς δὲ νὰ συντάξῃ περὶ τούτων ἐκθέσεις καὶ νὰ ἀναφέρῃ ἐν ἑκάστῃ τούτοις τηροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου. Ἡ πρόνοια αὕτη τοῦ κ. Νομάρχου σκοπὸν ἔχει νὰ καθαρῇ τὰ φαρμακεία φαρμάκων ἢ ἀρχέστων ἐκ τῆς παλαιότητος καταστάσεων ἢ νενοθευμένων, πρὸς δὲ καὶ νὰ ἐφαρμόσῃ τὰ τῶν φαρμάκων τιμολόγια νὰ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ. Ἐνταῦθα θεωροῦμεν πρέπον νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἕκαστος φαρμακοποιὸς πρέπει νὰ ὑποχρεωθῇ ὅπως ἐπιστρέφῃ τὴν ἱατρικὴν συνταγὴν τῷ ἀγοράσαντι παρ' αὐτοῦ φάρμακον, ἅμα αὕτη ἐξοφληθῇ, σημειῶν ἐπ' αὐτῆς τὸ τίμημα ὅπερ διὰ τὸ φάρμακον ἔλαβεν ὁ λογαφῶς καὶ δι' ἀριθμῶν καὶ προσυπογραφάμενος ὑπὸ τὴν τοιαύτην σημείωσιν. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον δύναται νὰ φανῇ καὶ φιλόανθρωπος καὶ χρήσιμος τῷ λαῷ ἡ πρόνοια αὕτη τοῦ κ. Νομάρχου, καθόσον ἄλλως, τὴ τιμολόγιον εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀφοῦ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀναγνώσῃ τὴν ἱατρικὴν συνταγὴν ὡς ἔχουσιν πάντοτε συμβολικὰς καὶ μόνον τῷ φαρμακοποιῷ δῆλῃν οὕτως, ἐπομένως καὶ οὐδὲ δύναται νὰ πεισθῇ τις ἂν ἐπαξίως ἢ ὑπὲρ ἀξίαν ἡγόρασε τὸ φάρμακον: διὰ τοῦτο δὲ καὶ δὲν ἔχουσιν ἄδικον, οἱ διατεινόμενοι ὅτι αἱ συνταγαὶ αὗται ἔπρεπε νὰ γράφωνται ἑλληνιστί, ἔστω καὶ ἂν ξενικὰ ὀνόματα ἤθελεν φέρῃ ἐν τῶν φαρμάκων.

Ὅσοι τῶν συναδέλφων ἡμῶν σκέπτονται ἔτι ἐὰν πρέπη νὰ λάβωσιν ἀδειαν διοικητικὴν ἢ οὐχὶ πρὸς ἐξακολούησιν ἀπρόσκοπον τῆς παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος, δύναται νὰ λάβωσιν ὡς ὀδηγὸν τῶν σκέψεων τῶν τὴν παρὰ τῆς συναδέλφου «Ἑρμουπόλεως» ἐρμηνείαν τοῦ περὶ τύπου νόμου καθ' ὅσον ἀρροᾷ τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἡμεῖς τοῦλάχιστον ὁμολογοῦμεν ὅτι ἐφωτισθήμεν παρὰ τῆς συναδέλφου ὡς πρὸς τὸ δυσεπίλυτον τοῦτο ζήτημα καὶ κατὰ συνέπειαν ἐδηλώσαμεν τῇ διοικητικῇ ἀρχῇ ὅτι ἐὰν φρονῇ ὅτι διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ ἡ πρὸ τοῦ Συντάγματος ἐκείνη διάταξις κατὰ τινὰ ἐρμηνείαν τοῦ Ἀρείου Πάγου νὰ ἐφοδεύῃ ἡμᾶς διὰ τοιαύτης ἀδείας, τὴν ὅποιαν ἐπεμψεν ἡμῖν χθὲς, ἔχουσιν οὕτω.

Ἀριθ. 5,139.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τ' ἄρθρα 55 τοῦ περὶ τύπου Νόμου καὶ 14 τοῦ Συντάγματος, χορηγοῦμεν εἰς τὸν κ. Γεώργιον Κυτριλάκη, πολίτην Ἑλληνα καὶ κάτοικον Ἑρμουπόλεως, τὴν ἀδειαν τῆς ἐκδόσεως ἐνταῦθα πολιτικῆς ἐφημερίδος ὑπὸ τὸ ὄνομα «Πανόπη», κατὰ τὴν ἀπὸ 16 τρέχ. μηνὸς πρὸς τὴν Νομαρχίαν αἵτησίν του.

Ἑρμούπολις 19 Αὐγούστου 1874.

Ὁ Νομάρχης
(Τ. Σ.) Θ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

Ὅτι προεῖπε προχθὲς ἡ συναδέλφου τῆς «Πατρίδος» περὶ ἀπολύσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ παρὰ τῇ Ι. Σχολῇ Ἑλληνοδιδασκάλου κ. Ἰωάννου Ἀργυράκη ἐπληθύνει χθὲς. Τὸ κατ' ἡμᾶς εὐχαριστοῦντες τῇ συναδέλφῳ διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ εἰρημένου διδασκάλου ἐξενεχθείσας δικαίας κρίσεις, συγχαίρομεν τῷ παυσάντι ἰδίως, διότι οἱ συντελέσαντες εἰς τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀπόλυσίν του εἶναι ἀνθρώποι, οἱ καὶ αὐτοὶ οἱ πρότερον φίλοι των μιμᾶσθαι νυν διὰ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΡΣΑΚΗΣ.

[Συνέχεια και τέλος· ὅρα προηγούμενον φύλλον.]

Μόλις δὲ τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας ἄγων τότε ὁ Ἀρσάκης καὶ σπουδάζων ἐστὶ ἐν τῷ ἐν Ἀλφ Πανεπιστημίῳ, ἐπὶ τῷ γεγονότι τῆς γεννήσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Ναπολέοντος Α'. εὐκαιρίας τυχόν, ἔσπευσε νὰ παράσχη τὴν πρώτην ὑπηρεσίαν αὐτοῦ εἰς τὴν πατρίδα, συγγράφας ὠραῖον εἰδύλιον «Θύρας καὶ Ἀφνίς» καὶ προσφωνήσας αὐτὸ πρὸς τὸν Μέγαν Ναπολέοντα, δι' οὗ προσεπάθει νὰ συγγινησῇ αὐτὸν ὑπὲρ τῆς δυστυχούς Ἑλλάδος. Ἐκ τοῦ εἰδυλίου τούτου ἀποσπῶμεν τὰ ἐξῆς τεμάχια, ἐξ ὧν καταδείκνυται ὁ ζῆλος καὶ ὁ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἔρως τοῦ νέου Ἀρσάκη.

Θύρας. Ἀμμες μῦνον, Ἀφνί ταλάφρονες Ἑλλάδος υἱες!
 Ἀμμιν ἰλιγγίαν μάλα δουλείῃ πεπρωται!
 Ἀρρήκτω στυγερά! καὶ οὐποτ' ἐλευθερον ἄμαρ!
 Ὡ πάτερ! πάτερ! ὦ δύστην Ἑλλάδος αἶα!
 Μᾶτερ ἐλευθερίας τόσων πατρὶς ἀμθέων τε,
 Δουλεύεις ἃ πρὸν σὺ γ' ἐλευθερος ὀλβιοδαίμων,
 Ἐνθα ποτ' ἀθάνατοι, καλὸν προλιπόντες Ὀλυμπον,
 Βαῖνον ἐφάδμενοι, καὶ σοὶς παιδεσιν ὁμίλειν.
 Πάντα μετεβλήθη, τὸ δ' ὁ χρύσεος ἐκφυγες αἶων,
 Ἐνθ' ἀφρόνης χῶ βώτας, χῶ ποιμᾶν, χῶ πόλος αὐτε,
 Ἀτμασι ἀδόμενος. κατὰ λείμακα ποῦ νόμεινε,
 Καὶ νύμφας κατεθελγὼν ἀγροῖ; καὶ Πᾶνα ἔμελπε,
 Καὶ βώτας ὠδήσιν ἔτερπε, καὶ αὐλὸν ἔτευχε,
 Καὶ σύριγγαν καλάν, καὶ πόρτιν ἀμειλε,
 Καὶ ἦιδεν ἔρωτι, καὶ ἄνθεα ζύμπλεκε κώρῃ,
 Τὰς ἔρατ' ἐκ ψυχᾶς, καὶ οὐ δούλευε τυράννοις.

Ζῶνθ' ὕμμες πάντες, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἴκοισθε,
 Ἐς βαθὺ γῆρας ἴκοισθ', ἰδὲ, μέμνασθ' Ἑλλάδος αἶης!

Ἐγραψε δὲ καὶ πραγματεῖαν σπουδαιοτάτην, ἐπιγραφὴν μὲν «Περὶ τοῦ εἰ ἐξῆν καὶ ταῖς γυναῖκι ταῖς δραματικαῖς ἐπιδειξέσαι παρῖναι» καὶ ἑτέραν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐκθεσις συνοπτικὴ τῆς ἱατρικῆς ἱστορίας».

Ἐπανῆλθεν ἐν Βουκουρεστίῳ περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους 1814 ὅπου μετέτρετο τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα μέχρι τοῦ ἔτους 1822 Ἀπὸ δὲ τῆς ἐποχῆς ταύτης ὁ Ἀρσάκης, ἐπιδόθεις εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον, διεκρίθη εἰς τὰς ἐπισημοτέρας θέσεις τῆς ἡγεμονίας τῆς Βλαχίας, ὡς γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ὡς βουλευτῆς, ὡς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ προσωρινὸς Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐξοικολούθησε δὲ ὡν μέλος ἐν τῇ Βουλῇ μέχρι τοῦ ἔτους 1864, ὅτε καταστραφέντος ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος Κούζα τοῦ καθεστῶτος πολιτεύματος, ὁ Ἀρσάκης ἀποδοκιμάσας τὴν πράξιν ταύτην, ἀπεσύρθη εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

Ἡ πρὸς διὰδοσιν δὲ τῶν γραμμάτων καὶ ἐκπαίδευσιν ἰδίᾳ τοῦ γυναικείου φύλου ἔφρεσις αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἀπαράμιλλος. Ὁ Ἀρσάκης, κατανοῶν ὅποσα μεγάλα ὠφελήματα ἡδύνατο νὰ παρέξῃ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἢ Ἑλληνοπρεπῆς τῆς γυναικὸς ἀνατροφῇ, ἀνήγειρεν ἐν Ἀθήναις τὸ περικαλλέστατον καὶ παρ' ἀπαντὸς τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου θαυμάζόμενον ἐπώνυμον αὐτῷ Παρθενοναγωγεῖον, ἐν ᾧ ἦδη φοιτῶσιν ὑπὲρ τὰς 2,000 περίπου Ἑλληνίδων παρθένων, ἐξ ἁπασῶν τῶν χωρῶν τῆς Ἀνατολῆς προσερχομένων ὅπως μεταλάβωσι τῆς ὑγειοῦς παιδείας καὶ μεταδώσωσιν αὐτὴν εἰς τὰς ἰδιαιτέρας αὐτῶν πατρίδας. Ἰδοὺ δὲ τί ἐπισήμως περὶ τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου ἐδημοσίευσεν πρὸ 6 περίπου ἐτῶν ὁ γραμματεὺς τῆς φιλεκπαιδευτικῆς ἐταιρίας κ. Χρ. Νικολαΐδης ὁ Φιλαδελφεύς.

«Καὶ τῷ ὅτι τὸ πρότυπον τοῦτο ἐν τῇ Ἀνατολῇ παρθενοναγωγεῖον τοιαύτην ὑπόληψιν χαίρει διὰ τὰς ἀξίας καὶ ἐπαρέτους διδασκάλους, τὰς ὁπλὰς σκορπίζει πανταχοῦ, ὥστε οὐ μόνον οὐσσιτα καὶ ὑπότροφα στέλλονται εἰς αὐτὸ ἀπὸ πολλὰς μεμακροσμέρας Ἑλληνικὰς κοινότητας, ἀλλὰ καὶ πολλαχόθεν αἰτήσεις διδασκαλῶν εἰς αὐτὸ ἀποστέλλονται παράδειγμα πρόσφατον ἢ Ἀνδριανούπολις, ἢ Κύπρος, ἢ Τύρναβος τῆς Θεσσαλίας, τὰ Ἰωάννινα, ἢ Μασσαλία καὶ τὸ Μάντζεστερ, ὅποθεν μᾶς ἐκτετήθησαν διδασκάλοι, καὶ ἐστειλαμεν ἀπὸ τὰς ἐκπαιδευθείσας ἐν τῷ καταστήματι ἡμῶν ἀεισλόγους νέας, καὶ πανταχοῦ ἐλάβομεν εὐχαριστήρια. Μαθητείας δ' ἔχομεν ἐν Ἀσίᾳ, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐκ Χίου, ἐκ Μακεδονικῶν πόλεων καὶ ἀλλὰ χόθεν, αἵτινες μετὰ τῶν χρωματικῶν ἀρετῶν θέλουσι μεταφέρει καὶ τὸν ἀκραίον Ἑλληνισμόν εἰς τὰς πατρίδας τῶν.»

«Καὶ οὐχὶ μόνον ἐν τῷ Ἑλληνικῷ κόσμῳ ἀπολαμβάνει ἐξαίρετον ὑπόληψιν τὸ Ἀρσάκειον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πηγὴν τῶν γνώων, τὴν Γαλλίαν. Σὰς εἶναι γινώσκοντες ὅτι πρό τινα χρόνον ἐπισκεφθεὶς τὸ κατάστημα ἡμῶν ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν σχολείων τῆς Γαλλικῆς αυτοκρατορίας Martin Doisy μετὰ πολλὰ προφορικὰ ἐγκώμια, ἔγραψεν ἰδιοχείρως εἰς τὸ σημειωματάριον τοῦ καταστήματος, ὅτι θαυμάζει τὸ παρθενοναγωγεῖον μας, οὐ οὐδαμοῦ τῆς Εὐρώπης ἀπῆρτησε παρόμοιον.

Martin Doisy, inspecteur général français, dépose ici le temoignage de son admiration pour un établissement auquel il ne connaît pas d'egal.»

Ὁ δὲ τοῦ Ναπολέοντος Γ'. ὑπουργὸς Λερούης ἐπισκεφθεὶς τὸ Ἀρσάκειον ἐν ἔτει 1869 ἔγραψεν ἰδιοχείρως ἐν τῷ λευκώματι τοῦ καταστήματος τὰ ἐξῆς.

«Ἐπισκεφθὼν τὸ Ἀρσάκειον. Τὸ καθίδρυμα τοῦτο περιποιεῖ τιμὴν τόσον εἰς τὸν γενναῖον πατριωτισμὸν τῶν πολιτῶν, ὅσους τὸ συνέστησαν καὶ τὸ διατηροῦσιν, ὅσον καὶ εἰς τὴν φρόνησιν καὶ αὐταπάρνησιν τῶν προσώπων ἅτινα τὸ διευθύνουσι.

»Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Δεκεμβρίου 1869.
 »ΔΕΡΟΥΗ.»

Ἀριθ. 626/570.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

«Η ΠΑΛΛΑΣ».

«Κατ' ἀπόφασιν τοῦ διοικητικοῦ τῆς Ἐταιρίας συμβουλίου, γενομένην ἐν τῇ σήμερον (27ην Ἰουλίου) συγκροτηθείσῃ συνεδριάσει αὐτοῦ, γίνεται ἐνναρξίς τῆς διδασκαλίας ἐν τῷ «Κεντρικῷ Ἀνωτέρῳ Ἑλληνικῷ Παρθεναγωγείῳ» τῆς Ἐταιρίας καὶ ἐν τῷ προσηρημένῳ αὐτῷ «Νηπιαγωγείῳ Θηλέων» τὴν 16 τοῦ ἐπιόντος μηνὸς Σεπτεμβρίου.

»Προσκαλοῦμεν ὅθεν κατ' ἀπόφασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου πάσας τὰς ἐχούσας τὰ κατὰ τὸν κανονισμόν προσόντα τοῦ διευθύνειν τὰ εἰρημένα τῆς ἐταιρίας ἐκπαιδευτήρια, ἢ διδάξαι (1) ἐν αὐτοῖς, ἢ ἀποστεῖλσαι τὰς δηλώσεις αὐτῶν πρὸς τὸν γενικὸν γραμματεῖα τῆς Ἐταιρίας, (Πέγραν Κωνσταντινουπόλεως, ὁδὸς Τηλεγράφου, ἀριθμ. 24), ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον, ἀναφέρειν ἐν αὐταῖς α) τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον αὐτῶν β) τὴν ἡλικίαν γ) τὸ διδασκαλεῖον, ἐν ᾧ ἐξέπαιδεύθησαν δ) τὸν βαθμόν, ὃν φέρει τὸ διδασκαλικὸν αὐτῶν πτυχίον ε) εἰ ἐδίδαξαν καὶ ἐφ' ὁπόσον καιρὸν ἐν δημοσίοις ἢ ἰδιωτικοῖς παρθεναγωγείοις καὶ τίσις ζ) ἐφ' ὁπόσῳ μηνιαίῳ μισθῷ νεῖσι διατεθειμέναι ἢ ἀναλάβωσι τὰ χρέη διευθυντρίας ἢ διδασκαλίας ἐν τοῖς εἰρημέναις ἐκπαιδευτηρίοις, ὅπου θέλει παρέχεσθαι αὐταῖς δωρεάν πλήρους διαίτης καὶ ζ) τίνος μαθήματος τὴν διδασκαλίαν ἐκαστῇ ἐπαγγέλλεται. Τὴν αὐτὴν πρόσκλησιν (ἄνευ τοῦ περὶ παροχῆς τῆς δωρεάν διαίτης ὅρου) ἀπευθύνομεν καὶ πρὸς τοὺς ἔχοντας πρὸς τὰ απαιτούμενα κατὰ τὸν κανονισμόν προσόντα πτυχίους διδασκάλους.

»Ἐν Κων/πόλει, τῇ 27ῃ Ἰουλίου, 1874.

»Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
 »(Υπογ.) Α. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

(1) Τὰ περὶ τῶν προσόντων τούτων καὶ τῶν διδασκασομένων μαθημάτων ἄρθρα τοῦ κανονισμοῦ ἔχουσιν ὡς ἐξῆς.

»Ἄρθρον 62. Τὸ Κεντρικὸν ἀνώτερον Ἑλληνικὸν Παρθεναγωγεῖον τῆς ἐταιρίας διευθύνεται ἐν τοῖς ἀφορῶναι τὴν ἐν αὐτῷ διδασκαλίαν ὑπὸ μιᾶς διευθυντρίας, φεροῦσης πρωτοβαθμίῳ διδασκάλῳ πτυχίον τῆς ἐν Ἀθήναις Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρίας, ἢ τίνος τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἀναλόγων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων. Τὸ πτυχίον δὲ μένει κατατεθειμένον ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς ἐταιρίας ἐφ' ὅσον καὶ ἡ διευθύντρια ἐξακολουθεῖ διευθύνουσα τὸ παρθεναγωγεῖον.

»Ἄρθρον 63. Πᾶσαι αἱ διδάσκαλοι τοῦ κεντρικοῦ Παρθεναγωγείου καὶ τοῦ προσηρημένου αὐτῷ Νηπιαγωγείου ὁριορίζονται ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἐκ προσώπων, πλὴν τῶν πτυχίον διδασκάλου τῆς ἐν Ἀθήναις Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρίας, ἢ οἰοῦντοτε ἄλλου ἐκ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἀναλόγων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων. Τὸ πτυχίον δὲ αὐτῶν μένει κατατεθειμένον ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς ἐταιρίας ἐφ' ὅσον ἂν ἐξακολουθῶσιν οὕτως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῇ.

»Ἄρθρον 66. Τὰ ἐν τῷ Κεντρικῷ Παρθεναγωγείῳ διδασκόμενα μαθήματα εἰσι τὰ ἐξῆς α) ἡ Ἑλληνικὴ β) ἡ Γαλλικὴ γ) ἡ Γερμανικὴ (**) δ) ἡ Ἀγγλικὴ (**) ε) ἡ Τουρκικὴ (**) ζ) ἡ πρακτικὴ ἀριθμητικὴ ἢ ἡ Γεωγραφία θ) ἡ Γεωμετρία ι) ἡ Γενικὴ ἱστορία (ἐκτενέστερον ἢ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος) ια) ἡ Φυσικὴ ἱστορία ιβ) ἡ πειραματικὴ Φυσικὴ ιγ) ἡ στοιχειώδης πειραματικὴ χημεία ιδ) ἡ κοσμογραφία ιε) ἡ ἱερὰ ἱστορία ις) ἡ ἱερὰ Κατήχησις ιζ) ἡ χριστιανικὴ ἠθικὴ ιη) καὶ κυριακὴν ἐρμηνεία τοῦ βιβρίου Εὐαγγελίου τῆς ἡμέρας ιθ) ἡ οἰκιακὴ οἰκονομία κ) ἡ Παιδαγωγικὴ κ) ἡ Διδακτικὴ κ) ἡ μεθοδὸς τῆς Νηπιαγωγείας κ) ἡ χρονογραφία κδ) ἡ Ζωγραφικὴ κε) ἡ Γυμναστική κς) ἡ Κλειδοκώμβαν (**) κς) ἡ ὠδικὴ καὶ κς) ὁ χορός.

»[Τὰ δὲ ἀστερίσκου σημειούμενα μαθήματα εἰσὶ προαιρετικὰ, ἄνευ ἰδίων διδασκτῶν διδασκόμενα· τὰ δὲ δυσὶν ἀστερίσκοις σημειούμενα εἰσὶ προαιρετικὰ καὶ διδάσκονται τοῖς προαιρουμένοις ἐπὶ ἰδίοις διδασκτοῖς, πάντα δὲ τὰ ἀνεῖν ἀστερίσκων μαθήματα εἰσὶν ὑποχρεωτικὰ].»

τὰς τοιαύτας ἀγενεῖς καὶ μικροπρεπεῖς ἐκδικίαι· διὰ τοῦτο δὲ θεωροῦμεν καὶ ἀναξιοπρεπεῖς διὰ τὴν ἡμετέραν ἐφημερίδα τὸ νὰ μνημονεύσωμεν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν. Εἰς τοῦτο μόνον περιορίζομεθα, ἥτοι τὸ νὰ ἐλεεινολογήσωμεν τὸν κ. Ὑπουργόν τῶν Ἑκκλησιαστικῶν ὡς γενόμενον ὄργανον ἀδίκων καὶ ἐμπαιθῶν ὑπαγορευμάτων καὶ ἐκδικήσεων, αἵτινες ἐξουτελίζουσιν αὐτὴν τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Βούλγαρη καὶ οὐδὲνα ἄλλον, ὡς ἀναξίαν νὰ διακρίνῃ τοὺς ἰδίους φίλους ἀπὸ τοῦς φαικίλους αὐτῇ ἐχθρούς. Μικρὸν ἐστὶ καὶ ἢ πεισθῇ οἷον ἐγκολάπτει ὄφιν.

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῶν ἀξιοτίμων συμπολιτῶν μας κ. κ. Ἰωάννου Καλλιμακούδη καὶ Ἀλεξάνδρου Καναλά, συζευχθέντων τοῦ μὲν τὴν κ. Κωνσταντίνου Κ. Ἀμαλίου Κουφουδάκη, τοῦ δὲ τὴν σεμνὴν καὶ χρηστὴν νεάνίδα Εὐγενεῖαν Σπίνου. Συγχαίροντες ἀμφοτέρους τὰ ζεύγη ἐπὶ τοῖς γάμοις αὐτῶν εὐχόμεθα αὐτοῖς βίον μακρόν, καλλιστέον καὶ πάσας εὐδαιμονίας μετῶν.

— Τὴν σπεῖραν τὴν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν Σύρῳ ἐμφωλεύουσαν, καὶ μόνον ἐπὶ βλάβῃ τοῦ πλησίου κατὰ θεῖαν παραχώρησιν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς κοινωσίᾳ ζῶσαν, συμβουλεύομεν νὰ παύσῃ ἰησοῦτικῶς καταδολιευομένη φίλους καὶ ἐχθρούς καὶ ἐκμεταλλεῖσθαι νῦν ὑποῦλος πάντοτε τὴν εὐπιστίαν τῶν ἀθωωτέρων συμπολιτῶν μας. Ἀρκετὰ καλὰ ἐπρᾶξαν τὸ μέρος τῶν μεγάλων τούτων, ἀρκούσι δ' αὐτοῖς ὅσα ἐξ ἀδίκων πλεονεξιών καὶ μυσαρῶν καπκλειᾶς θεῶν τε καὶ ἀνθρωπίνων ἀπεθησαυρίσαν. Ἀς ἀναμνησθῶσιν ὅτι μεῖστοι εἶναι πάντοτε οἱ καιροί, ἃς ἀναμνησθῶσι τίνα διεπράξαντο καὶ ὅπως κατεργάσαντο τοῦ Μελίου παιδός, ἃς ἀναμνησθῶσι πῶς κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον προσηνεχθῆσαν πρὸς ἐντιμὸν μητέρα, καὶ οἷον καὶ ἡλικίαν κακῶν αἰτίων ἐγένοντο πλείους οἰκογενεῖς, αἵτινες αὐτῶν ἔνεκα ἀχώλεσαν χρηστοὺς υἱούς, καὶ ἃς παύσῃ, καὶ ἃς παύσῃ θέλοντες νὰ καταστῶσι τὰ φόβητρα τῆς Σύρου. Ἀλλως δὲ ἃς ἐτοιμασθῶσι κατὰ τοῦ χειμῶνος, ὅστις ὡς ἀπὸ θεῆς δίκης βαρὺς καὶ ἀπειλητικὸς ἐτοιμάζεται νὰ καταραγῇ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν. Τίνες οὖτοι, αὐτοὶ οἱ ἐνοχοὶ καὶ τὰ θύματα αὐτῶν γινώσκουσι, τίνες δὲ ἡμεῖς αὐτοὶ πάλιν οἰδασιν, ἅτε καὶ μόνον ἐπιπεφυλαγμένοι τὴν ἐκτίσιν τῶν ὧν ἐπράξαν καὶ πράττουσιν. Ἡ πόλις ἡμῶν, κατὰ τὴν ἐκφρασιν ἐπισήμου συμπολίτου μας, θεωρεῖ ταυτόσημα πλέον τὴν ἑξῆς ἀρμίην καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν. Ὁ τὸν δὲ τις ἢ τινες ζῶντες ἐν τινὶ πόλει χαρῶσι τὴν ὑπόληψιν ἐκείνην ἢ τὴν διαδόχον τοῦ Ἀλφ δῆμιος, Ἀθανάσιος ὁ Βλάγιος, τότε εἶναι προτιμότερον δι' αὐτὸν ζῶν νὰ καλυφθῇ ὑπὸ τὸν τάφον παρὰ νὰ πιστεύῃ ὅτι αὐτὸς μόνος μετ' ὀλίγων ὀλιγίστων ὁπαδῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀκυλίστου βίου τοῦ θεοῦ ἐπιβάλλῃ ἐκείνῳ τῇ κοινωσίᾳ. Ταῦτα ὡς ἐν κατόπτρῳ καὶ ἐν αἰνίγμασιν ἄχρις ἂν ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως καὶ τῆς ἀνταποδόσεως, ὅτ' ὄψονται αὐτοὶ οἱ πρῶτοι χερῶν ἀδίκων ἀρξάμενοι τίσιν ἐξεκέντησαν.

Κύριε Συντάκτα τῆς ἐφημερίδος ἡ «Πανόπη».

Ὅτε ἤμην παῖς ἡ μήτηρ μου μοι ἔδωκε τὸ ἐπώνυμον τοῦ δευτέρου συζύγου αὐτῆς καὶ ὀνομαζόμεν Ἰωάννης Μυλιάρης, ἥδη ἀνέλαβον τὸ τοῦ πατρός μου γνήσιον ἐπώνυμον καὶ ὀνομάζομαι Ἰωάννης Β. Λαπιέρ.

Ἐν Σύρῳ 9 Αὐγούστου 1874.

ΙΩΑΝΝΗΣ Β. ΛΑΠΙΕΡ.

Ἦλθον εἰς πέρας καὶ ἐδημοσιεύθη κατ' αὐτὰς τὸ ὑπὸ τοῦ διακρινομένου ἐπὶ λογιστικῇ εἰδηχότῃ κ. Γεωργίου Λίτσια φιλοπονηθὲν «Λογιστικὸν Ἠμερολόγιον ἥτοι Κατάστιχον πρὸς χρῆσιν τῶν Ἐμποροπλοιάρχων» ἢ σαφὲς καὶ εὐληπτος διὰ τοῦ ἐν λόγῳ πονήματος δεικνυμένη μέθοδος εἰς κατὰστρωσιν τῶν λογαριασμῶν τῆς διαχειρίσεως παντὸς πλοίου πείθει ἡμᾶς ἐκ προκαταβολῆς, ὅτι οὐ μικρὰς ὠφελείας θέλει γείνει πρόξενον, δι' ἃ καὶ θερμῶς συνιστῶμεν τὸ ἔργον ὡς χρησιμώτατον δὲ τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς τε τοὺς διαχειριστὰς τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, καὶ τοὺς ἰδιοκτῆτας αὐτῶν, καὶ ὡς λίαν εὐθυνὸν καθ' ὅσον εἶναι χρυσοδεμένον καὶ σύγκειται ἐκ καλλίστου χάρτου, εὐελπιζόμεθα, ὅτι θέλει τύχει εὐμενοῦς ὑποδοχῆς παρὰ τοῦ ἡμετέρου ναυτικοῦ. Τιμᾶται δὲ φράγκων 5 καὶ εὐρίσκεται παρὰ τῷ ἐκδότῃ ἐνταῦθα πρὸς ὃν ἀπευθυνθήτω ὁ βουλόμενος.

Γίνεται δὴλον τοῖς ἐνδιαφερομένῃς ὅτι ὁ κ. Γεώργιος Δ. Κανακάρης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3,819 ε. ε. συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Θηρας Ἰωσήφ Β. Λομπάρδου ἀνεκάλεσε τὴν πρὸς τὴν σύζυγόν του Μαριγῶ θυγατέρα Γ. Βαφίαν πληρεξουσιότητα καὶ ὅτι πᾶσα ἡ ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς φαινόμενη κινήτη καὶ ἀκίνητος περιουσία ἀνήκει πρὸς τὸν σύζυγόν τῆς κ. Γεωργίου Δ. Κανακάρη.

Ἐν Ἐρμούπολει τὴν 21 Αὐγούστου 1874.

Τῷ Γεωργίῳ Δ. Κανακάρῃ ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος
 Κ. Π. ΣΑΛΑΤΑΜΠΑΣΗΣ.

Αριθ. 347.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων
ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Αἰοῦ.

Τὸ Ἐμπορικὸν Τμήμα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, συγκείμενον ἐκ τῶν δικαστῶν Σ. Σ. Εὐκλείδου προέδρου, Κ. Α. Ἰωαννοπούλου ἐμποροδίκου καὶ Δ. Καίρη δικηγόρου, κωλυμένων τῶν λοιπῶν ἐμποροδικῶν καὶ παρέδρων.

Συνεδρίασαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκριβοτηρίῳ τὴν 30 Μαΐου 1874 παρούσα καὶ τοῦ γραμματέως Δ. Μπόρσα, ἵνα δικασθῇ τὴν ἐξῆς ὑπόθεσιν μεταξὺ

Τῶν ἐναγόντων Νικολάου Σπουργίτου, Ἰωάννου Σιδερίκου, δὴ, Κωνσταντίνου Στυλιανοῦ καὶ Ἰωάννου Μπαλῆ κατοίκων ἐνταῦθα, ἐκκαθαριστῶν τῆς ἐνταῦθα ὑπὸ δάλλυσιν ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας ἡ «Ἑλπίς» παραστάντων διὰ τοῦ πληρεξουσίου τῶν δικηγόρων Σ. Μάτση καὶ τοῦ ἐναγομένου Φραγκίσκου Μπία, κατοίκου Κρανιδίου, ἀγνώστου ἤδη διαμονῆς, μηδὲως παραστάντος.

Οἱ ἀνωτέρω ἐναγόντες ὑπὸ τὴν ῥηθείσαν ιδιότητά των διὰ τῆς ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1873 πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀγωγῆς τῶν ἐξέθεσαν ὅτι ἡ ἀσφαλιστικὴ ἐταιρία ἡ «Ἑλπίς» κοινῇ συναινέσει τῶν μετόχων διελύθη ὡς εὐρεθεῖσα εἰς ἐξῆς ζημίας καὶ ἐπομένως διωρίσθη ἐκκαθαριστικὴ ἐπιτροπὴ ἔχων δικαιώματα εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας ὅσα τὸ Συμβούλιον μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ ὅτι ἐπειδὴ ὅπως πληρωθῶσι χρεὴ κατεπίγοντα τῆς ἐταιρίας ἐδέσθη νὰ καταβληθῶσιν ἐκ τῶν ὀνομαστικῶν κεφαλαίων δραχ. 100 κατὰ μετοχὴν ὅτι ἐπειδὴ ὡς ἐκ περισσοῦ προσεκλήθησαν οἱ μέτοχοι δυνάμει προσκλήσεως ἀπὸ 7 Αὐγούστου ε. ε. κοινοποιηθείσης νομίμως τοῖς μετόχοις ὡς τὸ ἀπὸ 11 Αὐγούστου 1873 ἀποδεικνύον ἐπιδόσεως τοῦ κλητῆρος Ι. Ζορμπάνου καὶ δημοσιευθείσης διὰ τῆς ἐφημερίδος ἡ «Πανόπη» οἱ δὲ συνελθόντες μέτοχοι ἀπεφάναντο ὁμοψύχως τὴν τοιαύτην καταβολὴν, εἰς δὲ τὴν Συνέλευσιν ἐδόθη αὐτοῖς λογοδοσία καὶ λ/σμός τῆς καταστάσεως τῆς ἐταιρίας ὅτι ἐπειδὴ ὡς ἐκ περισσοῦ προσεκάλεσαν ἰδίᾳ καὶ ἕνα ἕκαστον μέτοχον καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος καὶ διὰ προσκλήσεως νὰ καταθέσῃ εἰς τὸν Ταμῖαν τῆς ἐπιτροπῆς Ν. Σπουργίτην δραχ. 100 ἑρ' ἐκάστης μετοχῆς, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουλίου ε. ε. ἀποδεικτικῆς ἐπιδόσεως τοῦ κλητῆρος Ι. Ζορμπάνου ὅτι ἐπειδὴ ὁ ἐναγόμενος εἶναι μέτοχος τριῶν μετοχῶν, διὰ δὲ τοῦ ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου 1874 ὑποσχετικῆς ἐνυπογράφου παρ' αὐτοῦ ὑπόσχεσιν νὰ καταβάλῃ ἐντός 30 ἡμερῶν ὅσον ποσὸν ἤθελε ζητηθῇ ὅτι ἐπειδὴ ἐκτὸς τούτου ὁ ἀντίδικος ἐξέδοτο τὴν 17 Φεβρουαρίου 1874 γραμμάτιον εἰς διαταγὴν τῆς ἐταιρίας διὰ δραχ. 300 ἀντίτιμον μετρητῶν τὰς ὁποίας ἔλαβε δι' ἀνάγκας τοῦ μὲ προθεσμίαν μὴνῶν 12 καὶ ἐντόκως πρὸς 1 0/0 ἐν ὑπερμερίᾳ, τὸ δὲ κεφάλαιον μετὰ τῶν μέχρι σήμερον τόκων συμποσύνται εἰς δραχ. διατιμ. 360 ὅτι ἐπειδὴ ἐξέδοτο ἕτερον γραμμάτιον, προθεσμίας ἐνός ἔτους κατὰ τὴν 30 Ἰουλίου 1867 διὰ δραχ. 255.50 ἀφαιρουμένης 1 0/0 προμηθείας ἀντίτιμον ἀσφαλίστρων ὀφειλομένων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1023 ἀσφαλιστικοῦ Συμβολαίου συμποσυνμένων μετὰ τῶν τόκων τῶν εἰς δραχ. 342.90 ὅτι ἐπειδὴ ὁ ἐναγόμενος δυστροπεῖ εἰς τὴν πληρωμὴν. Διὰ ταῦτα ἐζητήσατο. Νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἐναγόμενος διὰ προσωπικῆς κρατήσεως νὰ πληρῶσῃ εἰς τὸν Ταμῖαν τῆς ἐκκαθαριστικῆς ἐπιτροπῆς Νικολ. Σπουργίτην α.) δραχ. 300 διατιμῆσεως ἐντόκως ἀπὸ τῆς πρὸς πληρωμὴν προσκλήσεως πρὸς 1 0/0 τὸν μῆνα μέχρι ἐξοφλήσεως β.) δραχ. 360 καὶ δραχ. 342.90 ἥτοι δραχ. 702.70 0/0 διατιμῆσεως ἐντόκως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς μέχρι ἐξοφλήσεως καὶ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη.

Μετὰ τὴν νόμιμον προδικασίαν εἰσέχθη ἡ προκειμένη ὑπόθεσις εἰς τὸ ἀκριβοτήριον πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ἀναφερομένην συνεδρίαν καθ' ἣν.

Μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐναγομένου.

Ἀκούσαν τὸν πληρεξούσιον τῶν ἐναγόντων ἀναγνόντα ἑγγράφους προτάσεις αἱ καὶ προφορικῶς ἀνέπτυξαν,

Ἰδὼν τὴν Δικογραφίαν

Σκεφθέν κατὰ τὸν Νόμον

Ἐπειδὴ ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἐν τῇ Δικογραφίᾳ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1873 ἀποδεικτικῆς ἐπιδόσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Ι. Ζορμπάνου ἡ προκειμένη ἀγωγὴ ἐπιδόθη νομίμως τῷ ἐνταῦθα Εἰσαγγελεῖ δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 145 καὶ 157 τῆς Πολ. Δικονομίας καὶ κατεχωρήθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 145 τῆς 15 Νοεμβρίου 1873 φύλλον τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος ἡ «Πανόπη», ὅτε ἀγνώστου οὕσης τῆς διαμονῆς τοῦ ἐναγομένου, ὅστις θεωρεῖται ὡς νομίμως κλητευθείς μὴ ἐμφανισθείς δὲ πρὸς συζήτησιν τῆς προκειμένης κατ' αὐτοῦ ἀγωγῆς εἰσαχθείσης κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν διὰ τῆς περὶ τοῦ πινακίου καὶ μετὰ παρέλευσιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 541 καὶ 552 τῆς Πολ. Δικονομίας ὀριζομένης προθεσμίας δικάζεται ἐρήμην ἐπιδιαικόμενων τῶν ἐναγόντων ἀπασῶν τῶν κατ' αὐτοῦ αἰτήσεων τοῦ θεωρουμένων ἀληθῶν τῶν ἐφ' ὧν αὐταὶ στηρίζονται πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν δι' ἑλλείψιν ἀντιρρήσεως καὶ μὴ ὑπαρχούσης οὐδεμιᾶς ἐνστάσεως προβλητέας ἐξ ἐπαγγέλματος ἀρθρ. 594 καὶ 595 Πολ. Δικονομίας.

Διὰ ταῦτα

Ἰδὼν καὶ τ' ἀρθρ. 210 καὶ 763 τῆς αὐτῆς Δικονομίας Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου δέχεται τὴν κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν τῶν ἐναγόντων.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ»

Ἵποχρεοῖ τὸν ἐναγόμενον Φραγκίσκον Μπία νὰ πληρῶσῃ εἰς τὸν ταμῖαν τῆς ἐκκαθαριστικῆς ἐπιτροπῆς, ἣν ἀντιπροσωπεύουσι οἱ ἐναγόντες, Νικολάου Σπουργίτην καὶ διὰ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως α.) δραχ. τριακοσίας (300) ἐντόκως πρὸς 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς πρὸς πληρωμὴν προσκλήσεως μέχρι ἐξοφλήσεως β.) δραχ. 702.90 0/0 ἐπτακοσίας δύο καὶ 90 0/0 ἐντόκως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς μέχρι ἐξοφλήσεως γ.) καὶ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα τῶν ἐναγόντων, μετριάσθεντα εἰς δραχ. τριάκοντα τὰ τέλη τῆς σημερινῆς.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Σύρῳ τὴν 30ην Μαΐου 1874 καὶ ἐδημοσιεύθη τὴν 6 Ἰουνίου ἰδίου ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος
Σ. ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Δ. Μπόρσα.

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ ζητηθεῖς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν πρὸς πάντας δὲ τοὺς Εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ καθ' ἑαυτοῦ καὶ πρὸς ἅπαντας Διοικητὰς καὶ ἄλλους ἀξιωματικούς τῆς δημοσίας δυνάμεις νὰ δώσωσι χεῖρα βοήθειας ὅταν νομίμως ζητηθῶσι.

Πρὸς βεβαίωσιν τούτου τὸ πρωτότυπον τῆς παρούσης ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ υπογραμματέως.

Σύρος τῇ 13 Ἰουνίου 1874.

Οἱ Δικασταὶ
Σ. ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ.
Κ. ΙΩΑΝΝΟΥΠΟΥΛΟΣ.
Α. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς
Ι. Β. Μπεκίαρ ἐλ ης.

Αριθ. 244.

Β.βλ. ἀπογο.

Ὅτι ἂ. ἐκτελεστὸν ἀπόγραφον.

Σύρος τῇ 14 Ἰουνίου 1874.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς
(Τ. Σ.) Ι. Β. Μπεκίαρ ἐλ ης.

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ ὅπερ ἀρμόδιος Κλητῆρ παραγγέλλεται νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελεῖ διὰ τὸν εἰς ἀγνώστον διαμείνοντα ἀντίδικον Φραγκίσκον Μπία, ἐπιτασσόμενον ἵνα ἐμπροθέσμως πληρῶσῃ εἰς τὸν ταμῖαν τῆς ἐκκαθαριστικῆς ἐπιτροπῆς Νικολάου Σπουργίτην, κάτοικον Ἐρμουπόλεως, δραχ. 300 ἐντόκως ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1873 μέχρι ἐξοφλήσεως β.) δραχ. ἐπίσης διατιμ. 702.90 ἐντόκως πρὸς 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1873 μέχρι ἐξοφλήσεως τὰ δικαστικὰ ἐξόδα τῆς παρούσης δραχ. 30, τὰ τέλη δραχ. 9, τὰ ἐξόδα τῆς παρούσης δραχ. 10, καὶ τὰ ἐξόδα τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος δημοσιεύσεως τῆς παρούσης δραχ. 20 ὅλων ἐξόδων δραχ. 67, ἄλλως κτλ.

Ὁ Πληρεξούσιος
Σ. ΜΑΤΣΗΣ.

ΑΓΩΓΗ

ἐνώπιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Τμήματος
τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν,
τῆς ἐνταῦθα ἰδρυμένης ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας
ἡ «Ὁμόνοια», ἀντιπροσωπευομένης
ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς Κ. Κεφαλιάνου,
κατοίκου Ἐρμουπόλεως,
κατὰ
Κυριάκου Μερμερέτη, πλοιάρχου, κατοίκου Κρανιδίου,
ἡδὴ ἀγνώστου διαμονῆς.

Ὁ ἀντίδικος ἐξέδοτο ἐνταῦθα εἰς διαταγὴν μας τὴν 28 Ἰουλίου 1869 γραμμάτιον ἐκ δραχ. 265.53 πληρωτέας εἰς πρώτην ἀναζήτησιν μας με τὸκον πρὸς 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως μέχρι ἐξοφλήσεως, προερχόμενον ἐκ μετρητῶν ἀπὸ δανεισθέντος παρ' ἡμῶν ἔλαβεν διὰ τὰς ἐμπορικὰς τοῦ ἀνάγκας.

Ἐπειδὴ καὶ τοὶ ἐπανειλημμένως ζητηθεῖς δυστροπεῖ νὰ μᾶς πληρῶσῃ.

Ἐπειδὴ τὸ χρεὸς τοῦ ἀναβαίνει ἕως τῆς 5ης τρέχοντος διὰ κεφάλαιον ἐκ δραχ. 565.35

Διὰ τόκους ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1869 ἐκ » 329.68

Ἦτοι ἐν συνόλῳ ἐκ » 895.03

ἂς ὀφείλῃ νὰ πληρῶσῃ ἡμῖν ἐντόκως.

Διὰ ταῦτα

Καλοῦντες τὸν ἀντίδικον ἐμπροθέσμως εἰς συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρω δικαστηρίου καὶ ἐξαιτούμεθα

Δεκτῆς τῆς παρούσης ἡμῶν γενομένης.

Νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἀντίδικος νὰ πληρῶσῃ ἡμῖν καὶ διὰ προσωπικῆς τοῦ κρατήσεως καὶ προσωρινῶς ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως δραχ. ὀκτακοσίας ἐνενήκοντα πέντε καὶ 3 0/0 (895.03) ἐντόκως πρὸς 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς 16 Αὐγούστου ε. ε. ἕως ἐξοφλήσεως.

Νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ ἐξόδα τῆς δίκης καὶ εἰς τὰ τέλη.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ ἐπιδότω τὴν παρούσαν εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελεῖ τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἐν ἀ-

γνώστῳ διαμονῇ ἀντίδικον, δημοσιεύων ἀντίτυπον αὐτῆς διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος ἡ «Πανόπη».

Σύρος τῇ 8η Αὐγούστου 1874.

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος

Κ. ΕΣΑΕΝ.

ΑΓΩΓΗ

ἐνώπιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Τμήματος
τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν,
τῆς ἐν Ἐρμουπόλει ἰδρυμένης ἀσφαλιστικῆς
ἐταιρίας ἡ «Ὁμόνοια»,
ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς
Κ. Κεφαλιάνου, κατοίκου Ἐρμουπόλεως,
κατὰ
Ζαννῆ Κουφουδάκη, ναυπηγοῦ, κατοίκου ἐπίσης,
ἡδὴ ἀγνώστου διαμονῆς.

Ὁ ἀντίδικος τυγῶν ὀφειλέτης ἡμῶν ἐξ ἀσφαλίστρων τῆς ὑπ' ἀριθ. 4,423 4,783 ἀσφαλείας μας ἐξέδωκεν εἰς διαταγὴν μας ἐνταῦθα τὴν 4 Ἰοβρίου 1869 γραμμάτιον διὰ δραχ. 230.50 0/0 πληρωτέας μετὰ 12 μῆνας με τὸκον ἐν ὑπερμερίᾳ 12 0/0 ἐτησίως. Ἐπειδὴ οἱ τόκοι ἀπὸ 4 Ἰοβρίου ἕως τῆς 10ης Αὐγούστου ε. ε. ἀναβαίνουν κατὰ τὰ προεξημένα εἰς δραχ. 101.90, τούτων δὲ τεθέντων ἡ ἀπόκρησις καθίσταται τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Ἐμποροδικῶν.

Ἐπειδὴ ζητηθεῖς ἐν καιρῷ ὁ ἀντίδικος δυστροπεῖ εἰς τὴν πληρωμὴν.

Διὰ ταῦτα

Καλοῦντες τὸν ἀντίδικον ἐμπροθέσμως εἰς συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρω δικαστηρίου ἐξαιτούμεθα

Δεκτῆς γενομένης τῆς παρούσης μας.

Νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἀντίδικος διὰ προσωπικῆς τοῦ κρατήσεως καὶ προσωρινῶς ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως νὰ πληρῶσῃ ἡμῖν δραχ. τριακοσίας τριάκοντα δύο καὶ 40 0/0 ἐντόκως πρὸς 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσης μέχρι ἐξοφλήσεως.

Νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ εἰς τὰ τέλη.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ ἐπιδότω τὴν παρούσαν τῷ παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Πρωτοδικαῖς κ. Εἰσαγγελεῖ διὰ τὸν ἐν ἀγνώστῳ διαμονῇ διατελοῦντα ἀντίδικον, δημοσιεύων αὐτὴν καὶ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος ἡ «Πανόπη».

Σύρος 7 Αὐγούστου 1874.

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος

Κ. ΕΣΑΕΝ.

ΚΛΗΣΙΣ

ἐνώπιον τοῦ Ἐιρηνοδικείου Ἐρμουπόλεως,
τῆς ἐνταῦθα ἰδρυμένης ἀσφαλιστικῆς
ἐταιρίας ἡ «Ὁμόνοια»,
ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς
Κ. Κεφαλιάνου, κατοίκου Ἐρμουπόλεως,
κατὰ
Κυριάκου Α. Μερμερέτη, πλοιάρχου, κατοίκου
Κρανιδίου, ἡδὴ ἀγνώστου διαμονῆς.

Ὁ ἀντίδικος ἐξέδοτο ἐνταῦθα εἰς διαταγὴν μας τὴν 22 Ἰουλίου 1869 γραμμάτιον ἐκ δραχ. 204.50 πληρωτέας μετὰ 12 μῆνας με τὸκον ἐν ὑπερμερίᾳ 12 0/0 κατ' ἔτος με ἀπόδοσιν ἐν καιρῷ τῆς πληρωμῆς δραχ. 20, προερχόμενον ἐξ ἀσφαλίστρων ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ κατὰστημά μας ὀφειλομένων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4,355 4,707 ἀσφαλείας.

Ἐπειδὴ καὶ τοὶ ζητηθεῖς δυστροπεῖ νὰ μᾶς πληρῶσῃ.

Ἐπειδὴ τὸ χρεὸς τοῦ ἀναβαίνει ἀπὸ τῆς 22 Ἰουλίου 1870 ἕως τῆς 10ης Αὐγούστου ε. ε. εἰς δραχ. 184.50

Διὰ τόκους » 84.25

Ἦτοι ἐν συνόλῳ » 268.75

ἂς ὀφείλῃ νὰ πληρῶσῃ ἡμῖν ἐντόκως ἀπὸ τούδε.

Διὰ ταῦτα

Καλοῦντες τὸν ἀντίδικον ἐμπροθέσμως εἰς συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρω δικαστηρίου ἐξαιτούμεθα

Δεκτῆς τῆς παρούσης μας γενομένης νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἀντίδικος διὰ προσωρινῶς ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως καὶ προσωρικῆς τοῦ κρατήσεως νὰ πληρῶσῃ ἡμῖν δραχ. διακοσίας ἐξήκοντα ὀκτὼ καὶ ἐβδομήκοντα πέντε (268.75) ἐντόκως πρὸς 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς 10 Αὐγούστου ε. ε. μέχρι ἐξοφλήσεως.

Νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ ἐξόδα καὶ τέλη.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ ἐπιδότω τὴν παρούσαν εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελεῖ τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἐν ἀγνώστῳ διαμονῇ ἀντίδικον δημοσιεύων ἀντίτυπον αὐτῆς διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος ἡ «Πανόπη».

Σύρος 8 Αὐγούστου 1874.

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος

Κ. ΕΣΑΕΝ.

Ὁ συντάκτης καὶ ἐπεύθυνος

Γ. ΚΥΤΡΙΛΑΚΗΣ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΕΡΕΡΗ. Κείμενον παρὰ τῇ εἰσόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Καθολικῶν, καὶ τῷ Δημαρχεῖῳ.